

E DIELA - H KYPIAKH - LA DOMENICA 13 OTTOBRE 2013

Domenica XXI – IV di Luca. Dei Santi Padri del VII Concilio Ecumenico.
Santi Carpo e Papilo martiri. Tono IV. Eothinon X.

CATECHESI MISTAGOGICA.

Si celebra oggi la memoria dei Santi Padri del settimo Concilio ecumenico, il secondo di Nicea (a. 787) che si concluse in questo periodo dell'anno e segnò la prima vittoria dell'ortodossia sull'iconoclasmo. Quest'ultimo denomiuna un'eresia che non solo non ammette il culto delle Icone che considerava idolatria, ma nega la possibilità stessa di immagine sacre del Signore Gesù Cristo. Non è del tutto chiaro l'insorgere di questa eresia, che subì l'influsso islamico e giudaico contro le immagini ed è in definitiva uno sbocco del monofisismo perché non concepiva la possibilità di rappresentare Cristo, la cui natura umana è stata come assorbita dalla sua natura divina. In questo primo periodo dell'iconoclasmo che fu molto violento (725-785) il Patriarca San Germano e San Giovanni Damasceno richiamandosi alla Tradizione della Chiesa e alla Sacra Scrittura difesero con vigore le immagini sacre con i loro scritti sostenendo che la realtà dell'Incarnazione del Verbo divino e della sua opera salvifica è la giustificazione dell'immagine sacra e che i Santi vengono pure raffigurati in quanto amici di Dio. Questo Concilio insiste sulla Tradizione della Chiesa, parlando come San Basilio di Tradizione scritta e di Tradizione non scritta. Ed una Tradizione della Chiesa sono le immagini sacre della storia del Vangelo che contribuiscono a rafforzare l'annuncio e a dare la certezza che l'Incarnazione del Verbo di Dio è stata vera e non un'apparenza ed Egli da incircoscrivibile è diventato circoscrivibile secondo la sua umanità; e tradizione della Chiesa sono pure le immagini della Santa Genitrice di Dio e dei Santi perché l'immagine richiama chi è raffigurato e ne rafforza la memoria e accende il desiderio di onorarli e di imitarli. Il culto da rendere alle Icone è simile a quello reso alla preziosa Croce e ai Santi Evangelisti, è una venerazione di onore, l'onore reso all'immagine è rivolto al prototipo, mentre il culto di adorazione è riservato solo a Dio.

1ª ANTIFONA

Agathòn to exomologhìsthe
to Kirò, ke psàllin to
onòmatì su, Ípsiste.
*Tes presvies tis Theotòku,
Sòter, sòson imàs.*

Shumë bukur është të
lavadërojmë Zotin e të këndojojmë
ëmrin tënd, o i Lartë.
*Me lutjet e Hyjlindëses,
Shpëtimtar, shpëtona.*

Buona cosa è lodare il Signore,
e inneggiare al tuo nome, o
Altissimo.
*Per l'intercessione della Madre
di Dio, o Salvatore, salvaci.*

2ª ANTIFONA

O Kírios evasilefsen, efprèpian
enedhisato, enedhisato o Kírios
dhìnamin ke periezòsato.
*Sòson imàs, Iiè Theù, o anastàs
ek nekròn, psàllondàs si: Alliluia.*

Zoti mbretëron, vishet me
hieshi, Zoti vishet me fuqi dhe
rrethohet.
*Shpëtona, o Biri i Perëndisë, *
çë u ngjalle nga të vdekurit, *
neve çë të këndojojmë: Alliluia.*

Il Signore regna, si è rivestito di
splendore, il Signore si è ammantato
di fortezza e se n'è cinto.
*O Figlio di Dio, che sei risorto dai
morti, salva noi che a te cantiamo:
Alliluia.*

3ª ANTIFONA

Dhèfte agalliasòmetha
to Kirìo, alalàxomen to
Theò to Sotìri imòn.
To fedhròn...

Ejani tē gëzohemi nē
Zotin dhe t'i ngrëjmë zérin
Perëndisë, Shpëtimtarit tonë.
Kur e xunë...

Venite, esultiamo nel Signore,
cantiamo inni di giubilo a Dio,
nostro Salvatore.
Appreso dall'Angelo...

APOLITIKIA

To fedhròn tis Anastàseos
kìrigma * ek tu Anghèlu
mathùse * e tu Kiriù
Mathìtrie, * ke tin progonikìn
apòfasin aporripsase *
tis Apostòlis kafchòmene
èlegon: * Eskileftë o thànatos,
* ighèrthi Christòs o Theòs,
* dhorùmenos to kòsmo to
mèga èleos.

Kur e xunë lajmin gazmor
tē ngjalljes * dishepulleshat
e Zötit * nga ana e èngjëllit
* dhe zdhukien e mallkimit
tē Protoprìndërvet *
me shumë haré i thojin
Apòstulvet: * U shkel
vdekja, * u ngjall Krishti
Perëndì, * dhe i dhuroi
jetës tē madhën lipisi.

Appreso dall'Angelo
il lieto annuncio della
risurrezione e rigettata
l'ereditaria condanna,
le discepole del Signore
esultanti dissero agli
apostoli: è stata sconfitta la
morte. Cristo Dio è risorto,
elargendo al mondo la
grande misericordia.

Iperdhedhoxasmènos i,
Christè o Theòs imòn, * o
fostìras epì ghis * tus Patèras
imòn themeliòsas, * ke dhi'
aftòn pros tin alithinìn pìstin
* pàndas imàs odhighìsas, *
polièv splachne, dhòxa si.

Je lavdi plotë, o Krisht
Perëndia ynë, * çë i vure mbi
dhe * si ylëz tē ndritshëm
Etërit tanë, * dhe për ata ti
na holqe gjithve * tek besa e
vërtetë, * o lipisjar, lavdi tyj.

Cristo Dio nostro, sei oltre
ogni dire glorioso! Tu ci hai
dato i Santi Padri luminari
della terra, e, per mezzo di
essi, ci hai condotto alla vera
fede; o Dio misericordioso,
gloria a Te.

APOLITIKION DEL SANTO DELLA CHIESA. KONDAKION

Prostasià ton christianòn
akatèschinde, * mesitià
proston Piitìn ametàthete,
* mi parìdhis amartolòn
dheìseon fonàs, * allà
pròfhason os agathì * is
tin voìthian imòn * ton
pistòs kravgaçondon si:
* Tàchinon is presvian
* ke spèvson is ikesian,
* i prostatèvusa aì, *
Theotòke, ton timòndon
Se.

O Mburonjë e patundshme
* e gjithë tē krishterëvet,
* ndërmjetim gjithmonë i
pandërprerë ndaj Krijuesit
* mos i resht * lutjet tona
mëkatarësh * dhe eja
shpejt, o shumë e mirë *
edhe neve na ndihmò * çë
të thërresim me t'madhe
besë: * O Hyjlindëse, mos
mënò* tē ndërmjetosh
gjithmonë për ne * dhe nani
shpejt po na shpëtò * neve
çë përherë Tyj tē nderojmë.

O Invincibile Protettrice
dei cristiani, inconcussa
mediatrice presso il
Creatore, non disprezzare
le voci di supplica di noi
peccatori, ma affrettati,
pietosa, a venire in aiuto
di noi che con fede a te
gridiamo: O Madre di Dio,
non tardare ad intercedere
per noi, orsù muoviti a
pregare per noi, Tu che
ognora proteggi quanti ti
venerano.

APOSTOLO (Tito 3, 8-15)

- Benedetto sei tu, o Signore, Dio dei Padri nostri, e lodato e glorificato è il tuo nome nei secoli. (Dan 3,26)
- Poiché sei giusto in tutto ciò che hai fatto; e tutte le tue opere sono vere e rette le tue vie. (Dan 3,27)

LETTURA DALL'EPISTOLA DI PAOLO A TITO.

Diletto figlio Tito, questa parola è degna di fede e perciò voglio che tu insista in queste cose, perché coloro che credono in Dio si sforzino di essere i primi nelle opere buone. Ciò è bello e utile per gli uomini. Guardati invece dalle questioni sciocche, dalle genealogie, dalle questioni e dalle contese intorno alla legge, perché sono cose inutili e vane. Dopo una o due ammonizioni sta lontano da chi è fazioso, ben sapendo che è gente ormai fuori strada e che continua a peccare condannandosi da se stessa. Quando ti avrò mandato Artema o Tichico, cerca di venire subito da me a Nicòpoli, perché ho deciso di passare l'inverno colà. Provvedi con cura al viaggio di Zena, il giureconsulto, e di Apollo, che non manchi loro nulla. Imparino così anche i nostri a distinguersi nelle opere di bene riguardo ai bisogni urgenti, per non vivere una vita inutile. Ti salutano tutti coloro che sono con me. Saluta tutti quelli che ci amano nella fede. La grazia sia con tutti voi.

- I bekuar je, o Zot, Perëndia i Etërvet tanë dhe i himnuar dhe i lavdëruar ëmri yt ndër shekulit.

- Se i drejt je mbi të gjitha ato çë na bëre neve, dhe të gjitha veprat e tua janë të vërteta, dhe të drejta janë udhët e tua.

KËNDIMI NGA LETRA E PALIT TITIT.

O biri im Titë, kjo fjalë është për me pasur besë, dhe për këto shërbise dua të të siguronj se ata çë kanë besë te Perëndia të bëjnë më parë me kujdhes vepra të mira. Dhe këto janë të mirat e të duhurat për njerëzit. Po kërkesat e kotshme dhe gjenealogjitetë dhe të zënurat dhe luftat e ligjës largoji sepse janë të padobishme dhe të kota. Njeriu heretik pas të parit e të dyjitit koregjim reshte nga ti, sepse ti e di se është i shtrëmbur dhe i lik një njeri i tillë çë është i dënuar vet. Kur të dërgonj tek ti Artemanë ose Tihjikònë, kërkò të vish shpejt tek unë në Nikopolë, se atje vendosa të shkonj dimrin. Zinën ligtarin dhe Apollonë ndihni në udhëtimin e tyre, se të mos t'i lypset faregjë; kështu xënë edhe tanët të jenë të parët ndër veprat e mira ndër nevojat e nevojshme ashtu çë të sjellin frut. Të faljën me shëndetë gjithë ata çë janë me mua. Fal me shëndetë ata çë na duan mirë më besë. Hiri qoftë bashkë me ju të gjithë. Amin

Alliluia (3 volte).

- O Dio, con le nostre orecchie abbiamo udito, i nostri Padri ci hanno raccontato l'opera che hai compiuto ai loro giorni, nei tempi antichi. (Sal. 43,2)

Alliluia (3 herë).

- O Perëndi, gjegjtim me veshët tanë, Etërit tanë na lajmeruan neve veprën çë Tì bëre ndër ditët e tyre, ndër ditët e moçme.

Alliluia (3 herë).

- Thërritën të drejtët dhe Zoti i gjegji, dhe nga të gjithë pësimet e tyre i liroi ata.

Alliluia (3 herë).

- Gridano i giusti, e il Signore li ascolta; e da tutte le loro angosce li salva. (Sal. 33,13)

Alliluia (3 volte).

VANGELO

(LC. 8, 5-15)

In quel tempo Gesù disse questa parola: “Il seminatore uscì a seminare la sua semente. Mentre seminava, parte cadde lungo la strada e fu calpestata, e gli uccelli del cielo la divorarono. Un’altra parte cadde sulla pietra e appena germogliata inaridì per mancanza di umidità. Un’altra cadde in mezzo alle spine e le spine, cresciute insieme con essa, la soffocarono. Un’altra cadde sulla terra buona, germogliò e fruttò cento volte tanto”. Detto questo, esclamò: “Chi ha orecchi per intendere, intenda!”. I suoi discepoli lo interrogarono sul significato della parola. Ed egli disse: “A voi è dato conoscere i misteri del regno di Dio, ma agli altri solo in parabole, perché vedendo non vedano e udendo non intendano. Il significato della parola è questo: Il seme è la parola di Dio. I semi caduti lungo la strada sono coloro che l’hanno ascoltata, ma poi viene il diavolo e porta via la parola dal loro cuore, perché non credano e così siano salvati. Quelli sulla pietra sono quelli che, quando ascoltano, accolgono con gioia la parola, ma non hanno radice; credono per un certo tempo, ma nell’ora della tentazione vengono meno. Il seme caduto in mezzo alle spine sono coloro che dopo aver ascoltato, strada facendo si lasciano sopraffare dalle preoccupazioni, dalla ricchezza e dai piaceri della vita e non giungono a maturazione. Il seme caduto sulla terra buona sono coloro che dopo aver ascoltato la parola con cuore buono e perfetto, la custodiscono e producono frutto con la loro perseveranza”.

VANGJELI

Tha Zoti këtë parabullë: “Duall mbjellsi të mbillë farën e tij, dhe kur ai mbill, dicà ra gjat udhës dhe qe e shkelur dhe zogjtë e qiellit e hëngrën; më dicà ra mbi gurin, dhe si u bi, u tha, se nuk kish lagështë; dhe të tjerë ra në mes të drizavet, dhe, si u bijtin drizat bashkë me të e mbytën atë; njatër pjesë ra mbi dheun e mirë e si u bi suall pemë njëqind pér një”. Po e pyjetin nxënsit e tij, tue thënë: çë do të jetë kjo parabullë? Dhe Aì tha: juve ju qe dhënë të njihni misteret e rregjërisë së Perëndisë, të tjerëvet në parabullë, se tue parë të mos të shohin, dhe tue gjegjur të mos të dilgojnë. Dhe parabulla është kjo: Fara është fjala e Perëndisë, ajo çë ra gjat udhës janë ata çë gjegjën fjalën, po pastaj vjen djalli e nxier fjalën nga zëmra e tyre, ashtu çë të mos të besojnë e të shpëtojnë. Ajo çë ra mbi gurin janë ata çë kur gjegjin, me hare e marrin fjalën, dhe këta nuk kanë rrënje e besojnë per ca mot, dhe në herën e ngasjes hilqen prap; dhe ajo çë ra ndër drizat janë ata çë gjegjin, po nga kujdesat dhe nga pasuria dhe nga pëlqimet e jetës me motin mbyten dhe nuk sjellin pemë. Dhe ajo çë ra në dhe të mirë janë ata çë gjegjin fjalën dhe e mbajnë mbë zëmër të pastër e të mirë, dhe bëjnë pemë mbë durim. Si tha këto fjalë thërriti: Kush ka veshë të gjegjën le të gjegjën.

All'EXERETOS

Axion estin ...

KINONIKON

Enète ton Kìrion ek ton uranòn; enète aftòn en tis ipsìstis. Alliluia

Lavdëroni Zotin prej qielvet; lavdëronie në më të lartat. *Alliluia.*

Lodate il Signore dai cieli,
lodatelo nell’alto dei cieli.
Alliluia.

DOPO “SÓSON, O THEÓS”:

Idhomē to fos...

APÓLISIS:

O Anastàs ek nekròn...